

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 759/18</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. A.	Czyn przypisany w pkt 1 wyroku z dnia 09.12.2019 r.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1.1. Spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. przy ul. (...) lok. 12/2 (dalej przywoływana też jako: Spółka) została zarejestrowana w KRS w dniu 02.06.2016 r. (nr KRS: (...)); zgłoszonym przedmiotem działalności spółki była m.in. działalność związana z grami losowymi i zakładami wzajemnymi.</p>	<p>1.1. odpisy KRS.</p>	<p>k. 338-340, 350-357</p>	
<p>1.2. Oskarżony J. A. od 02.06.2016 r. zajmował się sprawami gospodarczymi Spółki na podstawie ustawy (k.s.h.) i umowy (w przedmiocie powierzenia funkcji prezesa zarządu); był prezesem jednoosobowego zarządu spółki oraz jedynym udziałowcem; w stosunkach zewnętrznych był uprawniony do samodzielnego składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych oraz podpisywania wszelkich umów i dokumentów w imieniu spółki.</p>	<p>1.2. wyjaśnienia oskarżonego J. A.; odpisy KRS.</p> <p>1.3. wyjaśnienia oskarżonego J. A.;</p> <p>karta karna;</p> <p>odpisy orzeczeń kończących;</p> <p>·</p> <p>1.4. -1.5</p> <p>wyjaśnienia osk. M. N.;</p> <p>protokół przeszukania zatrzymania i rzeczy;</p> <p>2 umowy dzierżawy i 2 faktury za okresy VII-X 2016r.;</p> <p>odpis KRS;</p> <p>umowa agencyjna, porozumienie o współpracy z wypowiedzeniem</p> <p>zeznania świadków: S. H. i A. K. (1)</p>	<p>k. 277-278, 421-422</p> <p>k. 338-340, 350-357</p> <p>k. 277-278, 421-422</p> <p>k. 283, 366-369, 684-691</p> <p>k. 435-436, 438, 446-447, 448-449, 451, 453-456, 458-499, 464, 466, 468-470, 472,480-482, 484-486, 487-488, 489-491, 493-494, 495-496, 499-500, 539-555, 618-623, 727-749, 753 -766, 770-797, 801</p> <p>k. 268, 611</p> <p>k. 245-249</p> <p>k. 250-253</p> <p>k. 54-57</p> <p>k. 47-53, 221, 223-226</p> <p>k. 440-441, 31-32, 151</p> <p>k. 559-560</p> <p>k. 440-441, 31-32, 151</p> <p>k. 559-560 i w zw. z k. 570</p>	
<p>1.3. Oskarżony J. A. interesował się zagadnieniami prawnej reglamentacji działalności w zakresie gier hazardowych; informacji szukał m.in. w Internecie, zbierał opinie prawne, zapoznawał się z orzecznictwem. Oskarżony wiedział jakie wymogi stawia ustawa o grach hazardowych</p>	<p>1.4-1.5. ustalenia dotyczące zamiaru (świadomości i woli) działania wbrew przepisom ustawy wynikają ponadto z analizy całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia oraz oceny samego sprawcy (intelektu, doświadczenia) - /ocena poniżej w pkt 2.2/</p>	<p>k. 509-510</p> <p>k. 441-442</p> <p>k. 509</p> <p>k. 1-5, 119-122, 7-8, 124-125,13-18, 130-135, 106-116, 136-147, 187-188, 192-198, 19-30, 103-105, 106-116, 185-186,189-191.</p> <p>k. 277-278, 421-422</p>	

<p>dla urządzającego gry hazardowe.</p>	<p>1.6. zeznania świadków: S. H. i A. K. (1);</p>	<p>k. 1-5, 119-122, 7-8, 124-125,13-18, 130-135, 106-116, 136-147, 187-188, 192-198, 19-30, 103-105, 106-116, 185-186,189-191;</p>
<p>W 2015 r. i 2016 r. toczyły się z udziałem oskarżonego różne postępowania karne w sprawach o przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.; gdzie zatrzymywano automaty do gier, stawiano oskarżonemu zarzuty, zapadały wyroki (nieprawomocne) skazujące (także we współdziałaniu z M. N.), jak i uniewinniające, albo umarzające postępowania karne.</p>	<p>zeznania świadków K. R., L. D., W. S.;</p> <p>notatka i protokół kontroli z załącznikami, zapis video kontroli, protokół zatrzymania rzeczy z pokwitowaniami, protokoły oględzin zewnętrznych i wewnętrznych z dokumentacją fotograficzną i spisem przedmiotów;</p> <p>1.7. wyjaśnienia oskarżonego J. A.; fakt bezsporny</p>	<p>575-608, 631-632</p> <p>k. 440-441, 31-32, 151</p> <p>k. 559-560</p> <p>k. 509-510</p> <p>k. 441-442</p> <p>k. 509</p> <p>k. 277-278, 421-422</p> <p>jak w pkt 1.3.</p>
<p>1.4. Oskarżony J. A. postanowił zorganizować gry hazardowe na kolejnych automatach do gier będących we władaniu Spółki, w innej lokalizacji. W tym celu nawiązał od 1 lipca 2016 r. współpracę handlową z M. N. ((...) z/s w B.), dot. dzierżawy przez Spółkę powierzchni lokalu użytkowego w prowadzonym przez M. N. punkcie przyjmowania zakładów bukmacherskich (...) w W. przy ul. (...).</p>	<p>1.8. protokoły oględzin zewnętrznych i wewnętrznych z dokumentacją fotograficzną;</p> <p>opinia biegłego z zakresu informatyki, badania automatów i urządzeń do gier W. K.</p> <p>zeznania świadków: S. H. i A. K. (1);</p> <p>zeznania świadków K. R., L. D., W. S.</p>	
<p>Uzgodnienia obejmowały także kwestię pomocy udzielanej przez personel zatrudniony przez M. N. (włączanie automatów do zasilania, udzielanie informacji, kontakt z przedstawicielami Spółki).</p>	<p>1.9. wyjaśnienia oskarżonego J. A. ;</p> <p>karta karna i odpisy orzeczeń</p>	
<p>1.5. Oskarżony J. A. w tej lokalizacji urządził gry hazardowe na automatach do gier,</p>		

wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych, w bliżej nieustalonym okresie mieszającym się jednak w przedziale od 01.07.2016 r. (data zawarcia umowy dzierżawy) do 15.09.2016 r. (data pierwszej kontroli) w odniesieniu gier na automatach do gier o nazwach (...) nr (...) i (...) nr (...) oraz od 04.10.2016 r. (data zawarcia umowy dzierżawy) do dnia 18.10.2016 r. (data drugiej kontroli) w odniesieniu do gier na automatach do gier o nazwach T. (...) nr (...) i H. (...) nr (...).

1.6. W czasie i miejscu jak w pkt 1.5 do lokalu zostały wprowadzone należące do Spółki automaty do gier (jak w pkt 1.5.) i rozpoczęła się ich eksploatacja.

Warunkiem rozpoczęcia gry na automatach było jego zakredytowanie przez grającego za pośrednictwem akceptora banknotów/monet określoną kwotą pieniężną. Aktywność grającego ograniczała się do naciśnięcia przycisku Start albo Autostart, który uruchamiał grę (bębny wyświetlane na ekranie zatrzymywały się samoczynnie). Automaty były wyposażone w urządzenia wypłacające wygrane pieniężne (hopper), po naciśnięciu przycisku (...).

Oskarżony zarządzając Spółką zapewniał bieżącą obsługę serwisową, kontrolę liczników, rozliczanie środków pieniężnych. Średnio dwa razy w tygodniu przyjeżdżała do lokalu z ramienia Spółki kobieta (nieustalone personalia), która uzupełniała zasoby pieniężne w automatach i zabierała utarg.

Automaty do zasilania załączały w godzinach pracy punktu bukmacherskiego pracownice zatrudniane przez M. N.: S. H. i A. K. (1). W razie awarii lub braku środków na wypłaty wygranych, informowały telefonicznie przedstawicielkę Spółki. Udzielały informacji grającym co do postępowania w przypadku braku wypłaty wygranej.

W ich obecności klienci rozgrywali gry hazardowe na ulokowanych tam automatach do gier. Do czasu kontroli służb celnych zainteresowanie grami było średnie.

W dacie dwóch kontroli celnych w lokalu urządzenia były sprawne i włączone do zasilania. Na miejscu funkcjonariusze celni przeprowadzili gry kontrolne na automatach do gier.

1.7. Oskarżony J. A. nie występował w

imieniu reprezentowanej przez siebie Spółki o udzielenie koncesji na prowadzenie kasyna gry (lokal w W. ul. (...) nie był kasynem); nie ubiegał się przed rozpoczęciem eksploatacji automatów do gier (jak w pkt 1.5.) o ich zarejestrowanie we właściwym urzędzie (wówczas: urzędzie celnym).

1.8. Wymienione w pkt 1.5 automaty do gier były urządzeniami elektronicznymi, a zastosowane w nich oprogramowanie umożliwiło rozegranie gier hazardowych, w których gra zawiera element losowości (uzyskiwane wyniki były dla grającego nieprzewidywalne i niezależne od woli ani zręczności grającego), o wygrane pieniężne lub rzeczowe (polegające na możliwości rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze).

Automaty udostępniały różne gry, o tych samym zasadach (zmieniała się grafika ekranowa i ilość bębnow). Wprowadzone w ruch bębny z symbolami widoczne na monitorze zatrzymywały się samoczynnie, niezależnie od grającego (gracz nie mógł zmienić prędkości bębnow ani ich zatrzymać). O

<p>ilości obrotów i chwili zatrzymania bębnow decydowało oprogramowanie automatu, nieznane graczowi.</p> <p>1.9. Oskarżony J. A. ma 43 lata, jest kawalerem, ma dwoje małoletnich dzieci. Ma wykształcenie średnie techniczne. W toku procesu był zatrudniony jako prezes spółki oraz pracował jako dyspozytor w N.. Deklarował dochód na poziomie minimalnego wynagrodzenia. Posiada własnościowe mieszkanie. Nie był leczony odwykowo, psychiatrycznie, ani neurologicznie.</p> <p>Oskarżony w dacie czynu nie był karany.</p> <p>Aktualnie jest osobą karaną ponad 40-krotnie za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1. 11.</p>	<p>J. A.</p>	<p>Czyn przypisany w pkt 1 wyroku z dnia 09.12.2019 r.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>Nie udowodniono, że oskarżony:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie miał świadomości lub woli działania wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych. - nie urządzał gier na automatach j.w. 	<p>Wymienione powyżej w sekcji 1.1.-1.8.</p>	<p>j.w.</p>	
<p>2. OCena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1. ; 1.2; 1.3, 1.7. 1.9. 1.4. 1.4.,1.5 1.6.,1.8 1.6.,1.8 1.8. 1.4. 1.1.-1.9</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego J. A. w części wyjaśnienia oskarżonego M. N. w części zeznania świadków S. H. i A. K. (1) zeznania świadków L. D. i K. R., W. S. opinia biegłego W. K. (2) umowy dzierżawy, faktury dokumenty, w tym fotograficzne i zapis video, protokoły, odpisy orzeczeń, odpisy KRS,</p>	<p>Wynikające z wyjaśnień oskarżonego okoliczności bezsporne dot. pełnionej funkcji w spółce, profilu działalności, zasad reprezentacji, prowadzonych postępowań karnoskarbowych, danych osobo-poznawczych, braku ubiegania się o koncesję i rejestrację automatów, a nadto co do samego faktu zainteresowania prawną reglamentacji rynku gier hazardowych - odpowiadają zebranym dowodom z dokumentów (odpisy z KRS, odpisy orzeczeń, zał. opinii).</p> <p>Wynikające z wyjaśnień oskarżonego fakt nawiązania współpracy ze Spółką (...) pokrywa się z dokumentacją, tj. dowodami z umów</p>	

dzierżawy i zestawieniem płatności (fakturami), a nadto zeznaniami świadków S. H. i A. K. (2). Oskarżony J. A. nie zaprzeczył tej współpracy wprost; na istnienie powiązań biznesowych między oskarżonymi wskazuje fakt nawiązywania analogicznej współpracy także w innych lokalizacjach (por. czyny objęte skazaniami sygn. II K 89/17 k. 758; II K 113/17 k. 472; II K 143/17 k. 794).

Świadkowie zeznają rzeczowo, spójnie z dokumentami z kontroli służb celnych, zeznaniami świadków L. D., W. S. i K. R. oraz opinią biegłego W. K. (2) (w zakresie sprawności, obsługi i zasad działania automatów do gier), ze szczególnością adekwatną do upływu czasu (mniejszą zwłaszcza co do dat i danych personalnych). Nie mają interesu w tym, aby zeznawać w określony sposób, tym bardziej na niekorzyść osk. J. A., z którym nie mają kontaktu, powiązań, ani nie są z nim skonfliktowane.

Świadkowie zeznają spójnie z dokumentami (nagraniami) z przebiegu kontroli, a także z zeznaniami świadka S. H. - co do okoliczności ujawnienia nielegalnej działalności hazardowej w lokalu; a w zakresie sprawności,

funkcjonalności i zasad działania automatów do gier – spójnie z opinią biegłego W. K. (2) oraz zeznaniami świadków S. H. i A. K. (1). Nie ujawniono po ich stronie interesu w składaniu zeznań nieodpowiadających prawdzie; wykonywali czynności zawodowe, nie są skonfliktowani z oskarżonymi. Zeznania świadka W. S. potwierdzają jedynie udział w czynnościach protokolowanych w miejscu kontroli.

Opinie (pisemna i ustna) sporządzone zostały przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe (biegły sądowy). Decyzja co do doboru metod badawczych należała do biegłego (post. SN z 20.2.2014 r., V KK 375/13, Legalis); przy czym biegły wyjaśnił rzeczowo na rozprawie powody, dla których zastosowane metody były wystarczające do określenia funkcjonalności badanych urządzeń (w szczególności odniósł się do kwestii kodu źródłowego).

Przedmiotem opiniowania były automaty do gier zabezpieczone na miejscu kontroli; opisane, udokumentowane graficznie (zdjęcia i film), opieczetowane i przejęte przez urząd za

pokwitowaniem. Protokół kontroli został podpisany przez uczestniczące w tej czynności podmioty, w tym osobę trzecią (pracownicę lokalu). Wobec tego nie było przesłanek, by podawać w wątpliwość, że wnioski biegłego odnoszą się do automatów do gier (w tym ich oprogramowania) w stanie, w jakim znajdowały się w dacie czynu, zanim zostały zatrzymane do sprawy.

Biegły wskazał na jakich przesłankach oparł wnioski co do losowego charakteru gier. Wyjaśnił różnice między generatorem w pełni losowym, pseudolosowym, a także odniósł się do wypadku, gdy występuje skończony ciąg kolejnych różnych wyników – wskazując osobno do każdego z tych wariantów dlaczego gracz nie jest w stanie poznać (przewidzieć) wyniku gry.

Opinie są jasne co do wniosków końcowych, nie nasuwają zastrzeżeń z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania oraz w kontekście innych dowodów, w szczególności są spójne z zeznaniami świadków relacjonujących na okoliczność funkcjonalności, sprawności i zasad bieżącej eksploatacji automatów do gier (L. D., K. R., S. H., A. K. (1)).

	<p>Nie sposób podważyć stwierdzenia biegłego, że nawet z jego perspektywy - a zatem przy uwzględnieniu ponadprzeciętnej wiedzy i doświadczenia potencjalnego gracza - nie był w stanie zaobserwować prawidłowości pozwalającej na przewidywanie algorytmu, wedle którego powstaje ciąg kolejnych układów symboli na bębnach. Tym bardziej wynik gry nie był możliwy do przewidzenia dla przeciętnego gracza.</p> <p>Umowy dzierżawy i faktury nie były kwestionowane przez oskarżonych; materialna zawartość dokumentów koresponduje z dowodami z wyjaśnień oskarżonego M. N., świadka S. H. i A. K. (2).</p> <p>Pozostałe dokumenty sporządzone przez kompetentne organy w zakresie ich uprawnień, nie były też kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>1.4., 1.5.</p> <p>1.4.; 1.5.</p> <p>1.4., 1.6.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego J. A. w części</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego J. A. w części</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego M. N. w części</p> <p>zeznania świadka J. J. /k. 804 zw. 60-60v II Ko 181/19/</p> <p>zeznania świadka I. A. /k. 657/</p> <p>zeznania świadka A. N. /k. 510/</p>	<p>Nie jest zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, w tym regułami prowadzenia racjonalnej działalności gospodarczej wyjaśnienie oskarżonego, negującego sprawstwo z powołaniem się na argument, że nie wstawił automatów do lokalu, nie obsługiwał i nie serwisował automatów, nie zatrudniał pracowników obsługi, nie ustalał zasad gier i wygranych.</p> <p>Dystansowanie się przez oskarżonego od czynności faktycznych czy bieżącej obsługi automatów nie uwalnia go od odpowiedzialności, skoro zarzuca mu się „urządzanie” gier na automatach, co nie jest równoznaczne z fizycznym (bezpośrednim) ich prowadzeniem.</p> <p>Przy uwzględnieniu skali i formy organizacyjnej działalności Spółki, wykonywanie tych czynności fizycznych przez prezesa zarządu jest z oczywistych powodów niemożliwe.</p> <p>Z tym powodów oskarżony musiał działać, i działał, w terenie przez sieć organizacyjną, którą tworzyły osoby zajmujące się pozyskiwaniem dla spółki nowych partnerów</p>	

do współpracy w zakresie dzierżawy powierzchni pod automaty, serwisanci - zapewniający stałą sprawność automatów, osoby zajmujące się rozliczaniem, faktycznie (fizycznie) ustawiające automaty w lokalu, czy wreszcie podmioty zapewniające bieżącą obsługę automatów na miejscu (wykonujące tak prozaiczne czynności, jak np. otwieranie lokalu, włączanie automatów do zasilania, informowanie klientów o postępowaniu w razie odmowy wypłaty z hoppera), co odbywało się także z wykorzystaniem tamtejszych zasobów ludzkich (pracowników lokalu). W tym zakresie każdorazowo, w odniesieniu do konkretnego lokalu do którego spółka wprowadzała automaty do gier, musiało dojść do uzgodnień organizacyjnych w wymienionych obszarach.

Wpływ na taką organizację działalności Spółki miał wyłącznie oskarżony, będąc uprawnionym do jednoosobowego zarządzania spółką i prowadzenia jej spraw bez ograniczeń, a zatem to właśnie oskarżony może być pociągnięty do odpowiedzialności za urządzenie gier hazardowych. Oskarżony nie był w swoich decyzjach biznesowych ograniczony.

Oskarżony decydował o tym, że rozpocznie działalność i – jak podał na rozprawie – samodzielnie zadecydował, że ją zakończy („zawiesi”). Do niego należała decyzja co do sformalizowania współpracy dla nowej lokalizacji dla automatów dla gier (decyzja o zawarciu umowy, o wypłacie czynszu dzierżawnego z budżetu spółki).

Na automatach zlokalizowanych w punkcie przy Lipowej 2a widniały informacje o ich dysponencie – spółce (...); to ta spółka upominała się o ich zwrot w toku dochodzenia, podnosząc że została bezprawnie zatrzymana przez organy kontroli celno-skarbowej. Nikt tych automatów spółce nie skradł, nie wprowadził podstępnie lub bez ich wiedzy do tego lokalu. Automaty i klucze serwisowe do nich należały do Spółki, którą zarządzał oskarżony, miał więc decydujący wpływ na to, czy i jakie oprogramowanie ma sterować grą.

To od decyzji oskarżonego zależało, czy i na jakich warunkach w lokalu przy ul. (...) rozpocznie się i zakończy eksploatacja automatów do gier i niczego w tym względzie nie zmienia fakt, że do realizacji swoich zamiarów wykorzystywał

zasoby ludzkie; świadczy to jedynie o wysokim stopniu zorganizowania tej działalności.

Wyjaśnienia oskarżonego w części kwestionującej stronę podmiotową zarzucanego mu czynu (zamiar jako fakt psychologiczny) są niewiarygodne. Nie wytrzymują testu zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i logiki wypadków, rozważanymi w kontekście całokształtu przedmiotowych i podmiotowych okoliczności zajścia oraz oceny samego sprawcy (intelektu, doświadczenia, itp.), w szczególności: powinności posiadania odpowiedniej informacji w dziedzinie obowiązków finansowych, indywidualnie ocenianej możliwości uniknięcia błędu, przy uwzględnieniu konkretnego układu sytuacyjnego, w szczególności rozważności/pochopności działania sprawcy, źródła i charakteru informacji, jaką uzyskał, stopnia trudności w rozeznaniu znaczenia prawnego przedsiębranego czynu.

Oskarżony mając do czynienia z obowiązkami w sferze finansów publicznych, miał obowiązek uzyskania informacji o zakresie tych zobowiązań. Dotyczył go podwyższony standard

wymagań, gdyż jest profesjonalistą w branży i prowadził działalność na większą skalę.

Oskarżony zapoznał się z regulacjami prawnymi; jego wypowiedzi wskazują, że ma wystarczające kompetencje intelektualne, a jego stopień znajomości materii prawnej reglamentacji rynku gier hazardowych był ponadprzeciętny (oskarżony zasięgał opinii prawnych, zapoznawał się z orzeczeniami, wypowiadał własne sądy np. nt. notyfikacji).

Treść przepisów regulujących rynek gier hazardowych w analizowanym zakresie była jednoznaczna, tak językowo (z treści art. 6 ust. 1, 14 ust. 1 i 23a ust. 1 ustawy o grach hazardowych płyną jasne komunikaty językowe), jak i z punktu widzenia założenia racjonalności ustawodawcy, który jasno objaśniał, że kolejne nowelizacje miały na celu przede wszystkim uszczelnienie systemu reglamentacji rynku gier hazardowych poprzez wyeliminowanie tzw. „szarej strefy”.

Oskarżony instrumentalnie, na potrzeby procesu, powoływał się na opinie dot. rzekomo abolicyjnego charakteru art. 4 ustawy

z dnia 12 czerwca 2015 r.
o zmianie ustawy o grach
hazardowych.

Brak woli ustawodawcy
co do nadania charakteru
abolicyjnego art. 4 był
jednoznaczny: wynikał
z tekstu ustawy i
oficjalnych komunikatów
MF (z 30.10.2015 r.;
www.mf.gov.pl). Kilka
miesiący przed
analizowanym czynem,
komunikatywnie
wypowiadał się co do
tego także SN (post. z
28.04.2016 r., I KZP 1/16).

Oskarżony pomimo tego,
od 01.07.2016 r.
podjął aktywność w
zakresie organizacji gier
hazardowych w W. przy
ul. (...). Świadczy to
o jego rzeczywistym
nastawieniu - nie
zamierzał dostosowywać
działalności do
obowiązujących regulacji.

Oskarżony przywołując
krytyczne poglądy
zgłaszane przez
przedstawicieli nauki
prawa i jednostkowe
orzeczenia dlań korzystne,
pomija oczywisty fakt, że
w dacie czynu legalność
(konstytucyjność)
rozwiązań ustawy o grach
hazardowych nie została
podważona i stawiane
tam wymogi wiązały
obywateli, mimo choćby
najbardziej krytycznych
uwag zgłaszanych w
doktrynie.

Za nieudolną linię
obrony uznać należało

przywoływany przez oskarżonego w wyjaśnieniach argument „bałaganu” w przepisach prawnych, związanego z kwestią notyfikacji w/w przepisów ustawy o grach hazardowych.

Po pierwsze, problematyka notyfikacji art. 14 ust. 1 i art. 23a ust. 1 cyt. ustawy, była zagadnieniem aktualnym (spornym) na czas przed datą czynu przypisanego oskarżonemu. Wobec tego świadomości oskarżonego nie mogły określać krytyczne opinie prawne i orzeczenia odnoszące się do tego rodzaju zaszłości.

Po drugie, oskarżony nie mógł wyrobić sobie przekonania co do nieobowiązania przepisu art. 6 ust. 1 cyt. ustawy, gdyż przepis ten nie został wyeliminowany z porządku prawnego na skutek orzeczenia TK (TK w uzas. wyroku z 11.03. 2015 r. wskazał jedynie, że ocena technicznego charakteru przepisów ustawy o grach hazardowych należy do sądu orzekającego w danej sprawie, sygn. akt P 4/14).

Po trzecie, przekonania takiego oskarżony nie mógł budować na podstawie orzecznictwa organów powołanych do wykładni prawa unijnego (TSUE) ani rozstrzygających rozbieżności w wykładni

prawa w orzecznictwie sądów krajowych (SN).

W dacie gdy oskarżony podejmował się urządzania gier hazardowych w lokalu, SN nie zajął bowiem wiążącego stanowiska (zawiesił postępowanie sygn. I KZP 10/15 do czasu wydania przez (...) orzeczenia w sprawie C-303/15). Natomiast w sprawie C-303/15 już w dniu 07.07.2016 r. rzecznik generalny wydał opinię, że przepis art. 6 ust. 1 cyt. ustawy nie ma charakteru technicznego i opinię tę w całości podzielił następnie TSUE w wyroku z 13.10.2016 r.

Oskarżony pomimo tych jednoznacznych wypowiedzi unijnych organów nie zaprzestał jednak działalności hazardowej, kontynuując ją w lokalizacji przy ul. (...) w W. aż do czasu kontroli służb celnych 18.10.2016 r.

Wyprowadzić stąd należy wniosek, że oskarżony instrumentalnie przywoływał argument „bałaganu” w przepisach i twierdzenia o nieobowiązaniu nienotyfikowanych przepisów. W rzeczywistości nie zważał na treść przepisów i ich wykładnię, zakładając z góry, że będzie urządził gry hazardowe wbrew przepisom ustawy.

Oskarżony dopuścił się czynu, pomimo tego, że przed datą 01.07.2016 r. zatrzymywane były automaty do gier należące do Spółki i wydawane decyzje procesowe, które stawiały go w pozycji osoby podejrzewanej lub nawet podejrzaney czy oskarżonej o czyny zabronione z art. 107§1 k.k.s. Co więcej, oskarżony po pierwszej kontroli służb celnych w W. przy ul. (...) i zatrzymaniu automatów do gier w dniu 15.09.2016 r., zawarł kolejną umowę dzierżawy w tej samej lokalizacji z przeznaczeniem na inne automaty do gier hazardowych. Oskarżony nie mógł zatem być przekonany, że jego działalność jest legalna (zgodna z ustawą karnoskarbową).

Zaprowadzając wbrew tym faktom kolejne przedsięwzięcie w zakresie urządzania gier na automatach dał wyraz temu, że swoją świadomością i wolą (zamiarem bezpośrednim) obejmował nieprzestrzeganie przepisów reglamentujących działalność hazardową.

Różne poglądy prawne przedstawicieli doktryny i judykatury przywoływane były zaś tylko po to, by „teoretycznie” podbudować linię obrony, stworzyć pozory legalności

i pozory staranności w dążeniu do ustaleniu normatywnego kontekstu prowadzonej działalności.

Gdyby oskarżony miał rzeczywiście taką wolę, to skorzystałby z prostego instrumentu prawnego, jaki daje art. 2 ust. 6 ustawy hazardowej (rozstrzygnięcie w drodze decyzji administracyjnej, czy dany rodzaj gry, mieści się w katalogu gier regulowanych przez ustawę).

Wyjaśnienia oskarżonego M. N. w części, w której zaprzecza, aby podejmował aktywność ułatwiającą J. A. popełnienie czynu zabronionego są niewiarygodne, wobec sprzeczności z zeznaniami świadka S. H. i A. K. (1). Świadkowie będąc pracownikami M. N. wykonywały pewne czynności, które obiektywnie ułatwiały działalność hazardową (np. włączały automaty do zasilania, w razie potrzeby podejmowały kontakt z przedstawicielką Spółki), co odbywało się na polecenie ich pracodawcy. Oceniając stronę podmiotową zachowania osk. M. N. należy wziąć pod uwagę, że w niedalekiej przeszłości współpracował z osk. J. A. w tej samej dziedzinie, w innych lokalizacjach (por. czyny objęte skazaniami sygn. II K 89/17 k. 758;

		<p>II K 113/17 k. 472; II K 143/17 k. 794). Nie są więc wiarygodne wyjaśnienia, jakoby działał w zupełnej nieświadomości rzeczywistego charakteru działań, które zaprowadził współoskarżony w jego lokalu.</p> <p>Zeznania świadka są nieistotne, gdyż świadek zeznawała na okoliczność legalnej działalności bukmacherskiej osk. M. N..</p> <p>Świadek nie ma związku ze sprawą. Nie ustalono poprawnych danych osobowych świadka zajmującego się z ramienia Spółki koordynowaniem działań automatów do gier w terenie.</p> <p>Świadek nie pamięta przebiegu czynności w lokalu.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Punkt 1 wyroku z dnia 09.12.2019r.	J. A.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>1. Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z uzupełnieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazaniem źródeł umocowania oskarżonego do prowadzenia spraw spółki (art. 9 § 3 k.k.s.); - określeniem krańcowych punktów czasowych w ramach których czyn został popełniony (początkowy - daty zawarcia umów dzierżawy, a końcowy - daty kontroli); - uzupełnieniem cech zdefiniowanej gry na automatach o wygrane nie tylko pieniężne, ale też rzeczowe w rozumieniu art. 2 ust. 4 cyt. ustawy o grach hazardowych; - wskazaniem w kwalifikacji prawnej naruszonych przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, gdyż dopełniają normę blankietową z art. 107 §1 k.k.s. (por. post. SN z 30.09.2015 r., I KZP 6/15); 			

- zastosowaniem na podstawie art. 2§2 k.k.s. ustawy o grach hazardowych w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia czynu, biorąc pod uwagę fakt, że przez zmianę ustawy rozumieć należy cały obowiązujący w danym czasie stan prawny odnoszący się do badanego czynu (wyrok SN 04.07.2001, V KKN 346/99), obowiązująca zaś obecnie, w dacie wyrokowania ustawa (po istotnej nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 15.12.2016 r., Dz.U. z 2017 r. poz. 88), wprowadza dalej idącą reglamentację działalności hazardowej i nakłada więcej obowiązków na podmioty rynku gier hazardowych, co stawiałoby oskarżonego w mniej korzystnym położeniu.

2. Wyniki kontroli celnych w powiązaniu z opiniami biegłego oraz zeznaniami świadków (pracowników lokalu) wskazują na to, że na zatrzymanych i sprawnych automatach do gier, będących urządzeniami elektronicznymi, urządzone były gry hazardowe, które spełniały kryteria z art. 2 ust. 3-4 cyt. ustawy:

a) w grach można było uzyskać wygrane pieniężne (wyplacane przez tzw. hoppersy) oraz wygrane rzeczowe

(polegające na możliwości rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze),

b) gry zawierały element losowości - grą sterowała aplikacja (oprogramowanie) generująca wynik gry, którego gracz nie mógł przewidzieć,

Wykładnia językowa zwrotu „charakter losowy” prowadzi do wniosku, że uprawnione jest utożsamianie powyższego zwrotu języka prawnego nie tylko z sytuacją, w której wynik gry zależy od przypadku w ścisłym znaczeniu („ślepego trafu), ale także z sytuacją, w której wynik gry jest nieprzewidywalny z perspektywy grającego, choć nie jest obiektywnie przypadkowy, gdyż powstał jako pochodna zaprogramowania w określony sposób generatora liczb pseudolosowych.

Nie pozbawia zatem gry „charakteru losowego”:

a) wprowadzenie różnych elementów dodatkowych (np. uzależnienia wprowadzenia urządzenia w ruch od woli człowieka), mających stworzyć pozory braku losowości, jeżeli w konsekwencji wynik całej gry zależy od przypadku (tak, np.: NSA w wyr. z 27.10.1999 r., II SA

1095/99, wyr. NSA z 6.12.1999 r., II SA 1513/99, BS 2001/1/29; wyr. NSA z 16.7.1999 r., II SA 841/99, wyr. WSA w Warszawie z 17.12.2010 r., VI SA/WA 2106/10);

W badanych automatach do gier, grający nie miał żadnego wpływu na wybór układu symboli w uruchomionych bębnach ani momentu, w których nastąpi ich zatrzymanie. Wobec tego nie miał też możliwości przewidzenia przebiegu i wyniku gry, który w całości zależał od okoliczności leżących poza sferą jego woli i wiedzy.

a) „zainstalowanie w automacie do gry generatora liczb pseudolosowych i w konsekwencji zaistnienie stanu tzw. sztucznej losowości” (tak np. wyrok SN z dnia 7 maja 2012 r., V KK 420/11, OSNKW 2012 nr 8, poz. 85), gdyż w takich warunkach wynik gry dalej jest nieprzewidywalny dla grającego, „wobec niemożności przewidzenia "procesów" zachodzących in concreto w danym urządzeniu” (wyrok WSA z/s Łódź z dnia 28 marca 2018 r. III SA/Łd 120/18).

Nieprzewidywalność przebiegu i wyniku gry oceniać należy przez pryzmat warunków standardowych, w jakich znajduje się grający, nie zaś przez pryzmat

warunków szczególnych (atypowych, wyjątkowych, ekstremalnych), do których należałoby uznać np. znajomość kodu źródłowego. Kod źródłowy, który mógłby dawać pewne informacje co do użytego w oprogramowaniu algorytmu, jest przecież tajemnicą przedsiębiorcy (właściciela automatów, programisty), z oczywistych - komercyjnych powodów nieujawnianych zwykłym użytkownikom (graczom).

3. Na „urządzenie” gier hazardowych składa się wiele działań, jest to tzw. przestępstwo wieloczynnościowe (tak SN wyrok z 25.06.2019 r., V KK 552/18). Oskarżony stworzył organizacyjne warunki umożliwiające eksploataowanie automatów do gier w lokalu; w jego gestii pozostawało: zawiązanie współpracy z wydzierżawiającym powierzchnię pod automaty, zorganizowanie automatów do gier i doprowadzenie do ich faktycznego umieszczenia w lokalu, zapewnienie dostępu do automatów nieograniczonej liczbie graczy i utrzymywania automatu w stanie aktywności, umożliwiającej jego sprawne funkcjonowanie.

„Urządzić grę na automatach” oznacza tyle,

co ją zorganizować, zaprowadzić, uruchomić czyli doprowadzić do tego, aby mogła się odbyć w określonym miejscu (tak też SN w uzas. wyroku z dnia 13.10.2016 r., IV KK 174/16), co nie jest równoznaczne z fizycznym (bezpośrednim) ich „prowadzeniem”. Dystansowanie się przez oskarżonego od czynności faktycznych czy bieżącej obsługi automatów nie uwalnia go zatem od odpowiedzialności.

Czynności z zakresu bieżącej obsługi wykonywały inne osoby (przedstawiciele, serwisanci, których danych nie ustalono); częściowo ułatwiał to współoskarżony M. N. przez swoje zaplecze pracownicze (pracownice otwierały lokal i włączały automaty do zasilania, dzięki czemu automaty utrzymywane były w stanie aktywności i miała do nich dostęp nieograniczona liczba graczy). Odbywało się to w ramach współpracy z zarządzaną przez oskarżonego Spółką, która w całości pobierała korzyści z działania automatów. Gry organizowane były w celach komercyjnych, o czym świadczy fakt, że warunkiem rozpoczęcia gry na automacie było jego zakredytowanie poprzez wprowadzenie banknotów

do akceptora przez grającego.

Brak możliwości ustalenia danych personalnych osób bezpośrednio zajmujące się serwisem, rozliczaniem i innymi aspektami bieżącej współpracy nie przekreśla wniosku, że były to podmioty działające z ramienia i w interesie Spółki. Nie sposób bowiem podważyć wniosku, że przedsięwzięcie biznesowe na skalę ogólnokrajową prowadzone być musiało poprzez działającą w terenie sieć organizacyjną, którą tworzyli pracownicy i przedstawiciele spółki, bądź inne podmioty działające na zlecenie lub na rzecz spółki.

Oskarżony ponosi zaś odpowiedzialność na zasadzie art. 9 § 3 k.k.s. Był prezesem zarządu spółki z o.o., to zarząd zaś "prowadzi" sprawy spółki zgodnie z art. 201 § 1 k.s.h.; sprawami tymi są w naturalny sposób wszystkie jej sprawy gospodarcze. Oskarżony był uprawniony do jednoosobowej reprezentacji, nie był też ograniczony w prowadzeniu spraw spółki w stosunkach wewnętrznych (nikomu innemu nie powierzono tych zadań). Bez aktu woli oskarżonego nie doszłoby do podjęcia decyzji o konkretnym przedsięwzięciu

gospodarczym, nie doszłoby do zawarcia umów tworzących ramy organizacyjne dla urządzania gier hazardowych na automatach. Jednocześnie skoro główny przedmiot działalności spółki to właśnie rynek gier hazardowych, to trudno zakładać, aby oskarżony nie ułożył tej działalności organizacyjnie, albo nie miał nad nią kontroli. Nie był to bowiem marginalny czy uboczny obszar działalności spółki. Zaprowadzenie (uruchomienie) działalności hazardowej w konkretnej lokalizacji zależało od woli (decyzji i aktywności) prezesa zarządu Spółki.

4. Oskarżony J. A. urządził gry na automatach wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych, które w odniesieniu do aktywności objętej dyspozycją art. 107 § 1 k.k. w zw. z art. 2 ust. 3 k.k.s., tj. urządzania gier hazardowych na automatach do gier, wprowadzają wymogi: urządzania ich w kasynach gry (art. 14 ust. 1), na podstawie uzyskanej koncesji (art. 6 ust. 1) oraz po uprzednim zarejestrowaniu automatów do gier we właściwym urzędzie (art. 23a ust. 1).

Przepisy te pełnią różną funkcję i mają różny zakres zastosowania (tak

też np. por. wyrok 13 października 2016r., w sprawie C-303/15, wyrok SN IVKK 282/16; SN VKK 23/17), stąd też wszystkie uzupełniają normę blankietową art. 107§1 k.k.s.

Przepis art. 6 ust. 1 dotyczy tzw. podmiotowej reglamentacji działalności gospodarczej w zakresie urządzania gier hazardowych i wymagań stawianych urządzającemu gry na automatach (nie ma przy tym znaczenia, jaka liczba automatów w konkretnej lokalizacji została umieszczona - wyrok SN z dnia 13 lutego 2018 r., III KK 272/17, Prok.iPr. 2018/6/9). Natomiast nie przesądza o tym, że posiadacz koncesji powinien urządzać gry na automatach wyłącznie w kasynie gry i po uprzednim zarejestrowaniu automatów do gier. Takie ograniczenia przedmiotowe dotyczące produktu (automatu), wprowadzają art. 14 ust. 1 i art. 23a cyt. ustawy.

Przepisy art. 14 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 cyt. ustawy mają charakter przepisów technicznych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia (notyfikacji) – na podstawie art. 1 pkt 11 w zw. z art. 8 ust. 1 dyrektywy 98/34/WE PE i Rady z

dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego,

Dz.U.U.E.L. 1998.204.379 (obecnie zastąpiła ją dyrektywa 2015/1535 z 09.09.2015r.;

Dz.U.U.E.L.2015.241.1).

Notyfikacja KE art. 14 ust. 1 znowelizowanej ustawy z dnia 12.06.2015 r. nastąpiła pod nr 2014/0537/PL, a art. 23a znowelizowanej ustawy z dnia 26.05.2011 r. pod nr 2010/0622/PL - przed datą przypisanego oskarżonemu czynu.

Natomiast przepis art. 6 ust. 1 cyt. ustawy o grach hazardowych nie jest przepisem technicznym, nie zawiera bowiem żadnych ograniczeń albo warunków dotyczących strony przedmiotowej koncesjonowanej działalności i nie ma w nim żadnych odniesień dotyczących produktu (składu, rodzaju, itp.), tj. automatów do prowadzenia gier, a zatem nie dotyczy go wymóg notyfikacji - tak też uchwala SN (7) z dnia 19 stycznia 2017 r., I KZP 17/16, OSNKW 2017/2/7, SN wyroku z dnia 29 listopada 2016r., w sprawie o sygn. akt I KZP 8/160; wyrok TSUE z

dnia 13 października 2016 r., C-303/15).

Przepis art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1201, dalej zwana ustawą zmieniającą) nie dotyczył działalności prowadzonej przez oskarżonego. Adresatem tego unormowania były podmioty, które w dniu wejścia w życie nowelizacji prowadziły działalność w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 cyt. ustawy, tj. działalność legalną, na podstawie koncesji. Wynik wykładni językowej jest jednoznaczny, a nadto spójny z wynikami wykładni systemowej i celowościowej: jeżeli bowiem na podstawie znowelizowanych przepisów zostały zmodyfikowane bądź dodane warunki prowadzenia działalności w zakresie gier hazardowych, to właśnie podmioty, które dotychczas taką działalność prowadziły na podstawie uprzednio udzielonych koncesji, powinny mieć stosowny okres dostosowawczy, pozwalający na ich spełnienie. W przeciwnym wypadku trzeba byłoby założyć nieracjonalność ustawodawcy, który rezygnuje w okresie dostosowawczym z jakiegokolwiek reglamentacji (karnej i

administracyjnej) rynku gier hazardowych (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2016 r., I KZP 1/16 OSNKW 2016, z. 6, poz. 36).

5. Oskarżony J. A. popełnił czyn umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

Oskarżony w warstwie intelektualnej miał świadomość, jakie wymogi ustawa stawia podmiotowi, który zamierza urządzać gry hazardowe na automatach do gier. Zaplanował przedsięwzięcie („urządzał grę”), wiedząc, że czyni to wbrew przepisom ustawy i tego chciał.

Zamiar jako fakt psychologiczny podlegający dowodzeniu został omówiony w części dot. oceny dowodów. Przywołane tam argumenty wskazują także, że oskarżony nie znajdował się w błędzie (w mylnym przekonaniu co do istniejącej rzeczywistości) – nie zachodzą warunki z art. 10§4 k.k.s., ani tym bardziej z art. 10§1, art. 10§3 k.k.s.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. A. J. A.	4	1 1	1. na korzyść: - miejsce (niewielka miejscowość z mniejszą potencjalną liczbą osób zainteresowanych udziałem w grach hazardowych) - niezbyt długi czas utrzymywania stanu sprzecznego z ustawą; - ilość zabezpieczonych pieniędzy w automatach

(wobec braku ustalenia rzeczywistej wartości osiągniętej korzyści, przyjęto na korzyść, że była niewielka i nie przekraczała wartości zabezpieczonych pieniędzy);

- średnie zainteresowanie grami;

- oskarżony nie był karany w dacie czynu; prowadzi ustabilizowany tryb życia rodzinnego i zawodowego;

2. na niekorzyść:

- ilość naruszonych norm (wymogów ustawowych) i stopień ich naruszenia (brak korekcji pomimo pierwszej kontroli);

- waga naruszonego dobra prawnego (na uszczerbek narażony został interes finansowy państwa) i potencjalne zagrożenie interesu ogólnospołecznego (taka forma hazardu jest w wysokim stopniu uzależniająca, bo jest łatwo dostępna, nie wymaga dużych nakładów finansowych, umiejętności, ani czasu gracza)

- stopień winy był więcej niż średni; oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, motywowany chęcią maksymalizacji zysków, działalność kontynuował w tej samej lokalizacji mimo zatrzymania

poprzednio innych automatów do gier.

- oskarżony nie znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej, miał możliwość wyboru zachowania zgodnego z prawem; miał bogate doświadczenie zawodowe, temat reglamentacji rynku gier hazardowych był w przestrzeni publicznej dyskutowany,

3. kara grzywny, tj. dolegliwość o charakterze ekonomicznym, jest najwłaściwszą reakcją na czyn oskarżonego, gdyż odpowiada postulatowi odpłaty za czyn (sprawca zostaje dotknięty dolegliwością w tej sferze, której dotyczył jego czyn);

4. oskarżony działał motywowany chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, a w przedsięwzięcie to wkalkulowane było ryzyko poniesienia nawet znacznej penalnej dolegliwości ekonomicznej, wobec tego wymierzona kara grzywny, aby odniosła zamierzony skutek wychowawczy i prewencyjny, musi także odznaczać się realną dolegliwością;

5. skuteczność walki służb celnych z nielegalnymi organizatorami gier hazardowych jest połowiczna, skoro wykorzystują oni te same (zbliżone) lokalizacje do urządzania gier na

automatach w sposób sprzeczny z ustawą (dotyczy to także oskarżonego), co winno być brane pod uwagę przy realizowaniu celu z zakresu prewencji generalnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa;

6. kara grzywny jak w pkt 1 wyroku jest karą adekwatną do w/w okoliczności i realizująca cele jak powyżej, a mając na uwadze, że jest daleka od górnej granicy ustawowego zagrożenia, nie przekracza także stopnia winy;

7. nie odbiega od kar orzekanych za czyny podobne w innych postępowaniach karnych (por. karta karna), wobec tego spełnia postulat tzw. zewnętrznej sprawiedliwości rozstrzygnięcia.

8. wysokość jednej stawki dziennej grzywny:

- mieści się w granicach zakreślonych art. 23 § 3 k.k.s. i uwzględnia art. 24 § 3 k.k.s.

- uwzględnia indywidualne możliwości płatnicze oskarżonego (oskarżony pozostaje czynny zawodowo, ma ustabilizowany tryb życia rodzinnego, cieszy się dobrym stanem zdrowia, na utrzymaniu ma dzieci, nie ma majątku, deklaruje

			<p>minimalne wynagrodzenie)</p> <p>przypadek: Spółka władała automatami do gier, decydując o ich przeznaczeniu (k. 158. 181); konstrukcja i funkcjonalność automatów wskazywały jednoznacznie, że wykorzystywane są do popełnienia przestępstw związanych z nielegalnym urządzeniem na nich gier hazardowych, nastawionych na zysk.</p>
<p>5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. A.	3	1	<p>oskarżony działał jako Prezes zarządu Spółki, a z popełnianych przestępstw to wskazana spółka miała odnosić korzyści majątkowe (działalność kontynuowana mimo ryzyka kar finansowych), stąd jest odpowiedzialna posiłkowo za orzeczoną karę grzywny (wobec zmian nazwy wskazano nr KRS indywidualizujący spółkę)</p> <p>wobec rozstrzygnięcia jak w pkt 4 nie uwzględniono interwencji, a kosztami zgłoszenia interwencji obciążono zgłaszającego.</p>
J. A.	5	1	
<p>7.6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>1. Nie było przesłanek do potraktowania czynu oskarżonego jako wypadku mniejszej wagi – z powodów omówionych wcześniej nie zachodzą „szczególne okoliczności”, natury przedmiotowej i podmiotowej związane z czynem, w świetle których należałoby ustalić, że czyn zawiera niski stopień społecznej szkodliwości (art. 53§8 k.k.s).</p> <p>2. Skoro urządzenie gry hazardowej w postaci gry na automatach wymaga uzyskania koncesji na kasyno gry, a koncesja taka udzielana jest w odniesieniu do jednego kasyna, prowadzonego w ściśle określonym (geograficznie) miejscu, to zachowanie oskarżonego, który nie posiadając koncesji na prowadzenie kasyna podejmował aktywność w postaci urządzania gry na automatach w różnych miejscach (lokalach),</p>	

<p>stanowi każdorazowo, od strony prawnokarnej, inny czyn, podjęty z zamiarem naruszenia tych przepisów w każdym z tych miejsc - zatem uprzednie prawomocne skazania za przestępstwa skarbowe z art. 107 § 1 k.k.s. (por. karta karna), nie stanowi w niniejszym procesie przeszkody procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, gdyż nie jest spełniony warunek tożsamości czynów.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6</p>	<p>Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i według zasad słuszności (w 1/2), orzeczono o kosztach. Na koszty te składały się: a) wydatki: ryczałty za doręczenia (1/2 z 40zł), ryczałt za przechowywanie (1/2 z 40 zł), koszt karty karnej (30 zł), należności biegłego (1/2 z 3198,79 zł; 416,31zł i 416,31zł), należności świadków (1/2 z 563,80 zł); b) opłata od kary (10%).</p>	
<p>6. <i>1Podpis</i></p>		
<p>30.12.2019 r.</p>		